

Ја сам већ више пута говорио да је ова институција посланичких питања једна од ретких области из делокруга рада народне скупштине и народних посланика која колико-толико функционише. Далеко од тога да добијамо одговоре на сва питања, наравно да не (и други пут ћу апострофирати адресе са којих одговори углавном не стижу, или уопште не стижу), али већина субјеката од којих је тражено мишљење или одговор углавном одговарају. Некада празније и формалније, некада садржинскије. У том смислу сам ја добио одговоре на моја претходна питања од министарства спољних послова и министарства финансија. Не кажем да сам задовољан тим одговорима, али исто тако констатујем да они нису ни потпуно рутински и формални, односно да су покушали да пруже неко објашњење, што и јесте смисао посланичких питања.

Међутим, поводом одговора министарства спољних послова, а има их два, морам нешто да констатујем и да тражим допуну једног од тих одговора. Иначе, питања су се тицала, најпре, реакције, односно непостојеће реакције министарства спољних послова и на онај инцидент и грубо вређање државе Србије и Српске православне цркве од стране функционера и високог службеника амбасаде Црне Горе у Турској. А друго се тицало – и то је централна тема мог новог питања – забране уласка у Црну Гору четворици српских држављана и истакнутих интелектуалаца – Матији Бећковићу, Чедомиру Антићу, Александру Мировићу и Александру Раковићу, којима је ускраћен улазак и боравак на територији Црне Горе.

Одговор који сам ја добио од Министарства спољних послова је, поводом првог питања је да ми нисмо реаговали јер је њихово министарство спољних послова „предузело мере према својој службеници“. **А што се тиче овог другог питања, тј. забране уласка у Црну Гору,** одговорено ми је да Србија, цитирам: „неће уводити реципрочне мере Црној Гори“.

Узгред, ја нисам ни тражио „реципрочне мере“, већ реакцију. И зато сада понављам

то питање. Да ли наше Министарство спољних послова сматра да има места било каквој реакцији

(у вези са овим)? Дакле било каквој реакцији – ноти, позивању на разговор амбасадора Црне Горе у Министарство спољних послова, демаршу, или било каквом потезу из репертоара дипломатских мера на нешто што је, понављам и наглашавам, флагрантан случај кршења људских права држављана Србије. При чему није реч ниокавим криминалцима и сумњивим лицима, већ, напротив, о угледним интелектуалцима од којих су неки пореклом из Црне Горе, а неки нису. Дакле у том смислу тражим додатно разјашњење од министарства спољних послова.

А што се тиче овог другог питања, тј. забране уласка у Црну Гору, одговорено ми је да Србија, цитирам: „неће уводити реципрочне мере Црној Гори“. Узгред, ја нисам ни тражио „реципрочне мере“, већ реакцију. И зато сада понављам то питање. Да ли наше Министарство спољних послова сматра да има места било каквој реакцији

Моје друго питање је кратко и иде на адресу Министарства просвете, господина Шарчевића, којег питам: **Да ли министарство сматра, с обзиром на оно што се последњих дана дешава и чује у јавности и медијима, да има потребе да се покрене истрага или инспекцијски поступак, или било каква мера што је у делокругу рада Министарства просвете, а у вези са дипломом потпредседника владе и министра унутрашњих послова господина Стефановића ?**

Ја сам чуо министрову изјаву у медијима, али то је једна ствар. Ја тражим званичан одговор, Дакле, да ли министарство сматра да има основа и да ли ће предузети нешто у вези са тим, или неће предузети?

И последње, иако неће бити времена, само **скрећем пажњу, а и писмено ћу упутити допис председнику Народне Скупштине, да скрене пажњу на апсолутно неприхватљиво и флагрантно кршење како пословника, тако и људских права опозиционих посланика у овом дому од представника владајуће већине и од председавајућих овог парламента**, који у њеном одсуству, поготово председавајући из неких коалиционих странака млађих

партнера владајуће странке, који или не желе или не смеју да се супротставе гласноговорницима владајуће већине и у том смислу грубо крше пословник и шефу скупштинске већине господину Мартиновићу, али и не само њему, дозвољавају реплике не од пословником предвиђених 2, нека буде и 3 минута (да се заврши мисао или реченица, што је коректно и у реду), него четири-пет пута дуже реплике, од по 8, 10, па чак и 15 минута.

То бламира и компромитује најављену добру вољу, исказану од стране председнице у овом дому, као и покушај да овај скупштински дом функционише у колико-толико нормалним парламентарним оквирима. Због тога један део опозиције и бојкотује овај парламент. А третман ових пар малобројних опозиционих посланика овде показује да један део скупштине, а, нажалост, и део скупштинских руководилица, нема довољно слуха за те формалне и процедуралне ствари. У оно што се садржински каже, тренутно не улазим, ту има свега и свачега и о томе ћемо касније расправљати. Али ово је елементарна и формална ствар: не дозвољавају се се реплике опозицији, а представницима власти дозвољава се бесконачан низ реплицирања који траје 5, 10, па и 15 минута.

Захваљујем.